

כל שעה פרק שני פסחים

סו א מיי"ו ס"ו מכלות
חובל ה"ו ז' וכו' ע"פ
ח"מ ס' ש"ו טע"פ א'
סח ב מיי"ו ט"ז מכלי
מכלות אסורות
כלכלה סתם לאוין קמח
עושי' י"ד סיון ט"ז
טע"פ א' :

[וע"פ חוסי' קדושין ט'
ד"ה המקדש וכו']

הגה"ה/ע"פ
דעות בד"ה ח"ה
בתרומות

1- ה"ט
ה"ט
ה"ט
2- ה"ט
ה"ט
ה"ט
ה"ט

[ע"פ כ"ט]

רבינו חננאל

פ"י דבר הורם למסון
בגון מי שגול חמץ זה
של הקדש אם הוא
בענין מחירו לו לנגול
ושפור דהגן גול חמץ
ועבר עליו הפסח אומר
לו ורי שלך לפניך
וכן שואלו נחנניב
דגולן שלם לו מסך
הוא"ש שחמץ בפסח

אין מסך השבתה גורם מסון . רב אחא בר יעקב אומר כולי עלמא
עבר עליו בלא מסך מיליה וזה לפיכך מעל ויש אומרים כ"ר יהודה דאמר אפי'
חומר בריאה כך שאור דבאיה של גורח מותר לאור וכו' אפי' באכילה ולמה לא מעל אלא רבי : רב אשי אומר כולי עלמא אין פודין קדשים להאכילין לכלבים ורבי הורם למסון לאו כמסון דמי
והוא בפלוגתא דר' יוסי הגלילי ורבנן קא מפליגי חמץ כ"ר יוסי הגלילי דקתני ותמה על עסקן הארץ חמץ אסור בהנאה כל שבעה יוש אומרים כרבנן . ירושלמי מנאי' דקתני חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח
מותר בהנאה במקום שלא נהנו לאכיל פת של גרים אבל במקום שנהנו לאכיל מותר אפי' באכילה מ' כגון שרתה ישראל רואה וסמייתיה באסות אורת חמץ וכו' ב' ב' אסור צדיק שיאמר בשעת שכיבתו באי' אפי' אפי' על בעור חמץ
אדם מסלא כריס סוף אלו וכו' אפי' ב' אפי' וזה בגו של נכרי מסך לנגו של ישראל הרי זה רוחיה בקנה דיתת שבת או יום טוב טופח עליו כלי . רב אשי צדיק שיאמר בשעת שכיבתו באי' אפי' אפי' על בעור חמץ
על צדיק מי שישאר כל חמץ שישאר בשרויתו ואינו יודע בו יאה בשל : אמר רב חמץ כובש בין במיט בין שלא במיט אסור אפי' במשורה רב לפעמיה דאמר כל איסורין שבתורה בנימיט אסור במיט .
שלא בנימיט אסור אורת הפסח בנימיט אסור במיט כ"ר יהודה שלא בנימיט אסור בלא גור . ושואלו אסר חמץ בפסח בנימיט אסור במשורה שואלו לפעמיה דאמר כל איסורין שבתורה בנימיט במשורה
שלא בנימיט שרי ולא גור שלא בנימיט אסור מיט שלא בנימיט בין במיט בין שלא בנימיט מותר כ"ר שמעון . ור' יוחנן אסר חמץ בפסח בין במיט בין שלא בנימיט אסור בנתן מעם ר' יוחנן לפעמיה דאמר כל איסורין שבתורה
בין במיט בין שלא בנימיט אסור בנתן מעם ר' יוחנן לפעמיה דאמר כל איסורין שבתורה

ה"ט א- ה"ט
ה"ט א- ה"ט
ה"ט א- ה"ט
ה"ט א- ה"ט

לפדותו ומותר בהנאה ויש לומר דכיון דכמו שהוא עכשיו לא
שוי מידי לא שייכא ביה מעילה והיינו נמי טעמא דכל איסורי
הנאה אין מקדשין בזה האשה אפי' דכל השכרין אפי'ן מותר
ואפילו אי דבר הגורם לממון כממון דמי ומעל לא דהסח חזי
לאחר הפסח שהוא כמו צטין ועוד יש
לומר הא דאין מקדשין בזה איסורי
הנאה היינו היכא דליה ביה שיה
פרטתה לכשיהא אסור ולחירוץ קמח
קשה (ה) הא חזי בעיניה שלא כדרך
הנאה : ה"ה דר' רב אחא .
תימה דבפרק קמח דמולין (דף ד') :
אמר סבריה הא מני ר' יהודה דאמר
חמץ של עובדי עבירה לאחר הפסח
מותר מיד מפני שמתליפס והכא
מסקינן לר' יהודה אפילו חמץ של
נכרי אסור אחר הפסח ויש לומר
דהסח סבריה כס"ד דהכא לרב אחא
מעיקרא ורבינו חס מפירש לאו
דווקא מיד דהא לריך שיהא שיעור
להחליף והוא הדיון שיהא חמץ זה
ראוי לעשות אחר הפסח :

רב אשי אומר דכולי עלמא .
וקשה לר' יהוסי גרסינן אי
גרסינן דכולי עלמא פודין אס'
כן לרבנן אמאי לא מעל אף על
גב דלישראל אסור בהנאה מכל
מקום ימכרו לנכרי ההקדש עלמנו
ואי גרים אין פודין אפילו לרבי יוסי
הגלילי אמאי מעל ויש לומר דגרסי'
אין פודין ואף על גב דאין פודין
להאכיל לכלבים מכל מקום שרי
להסוק חמץ חבשיו *וכדפרישית
דהכא דקדושת דמים אין פודין
מדרבנן ולא גזרו רבנן אלא שלא
להאכילו לכלבים אלא היכא דאין
פודין ומדאורייתא דהיינו היכא דאיכא
קדושת הגוף אין פודין אפי' להסוק
דהא תיבא (*כפ"ק) דכזורות (דף טו.)
אס מחו יקברו וקאמר התם ממאי
דהאי אס מחו יקברו משום דבעי
העומדה והערכה דילמא משום דאין
פודין הקדשים להאכילין לכלבים
והשתא אי טעמא משום דאין פודין
אמאי יקברו והא ראו להסיקו חמץ
חבשיו אלא ודאי מדאורייתא אין
חילוק וכן לעיל (דף כב.) דרשינן
ואי אהא משליך לכלב כל איסורין
שבתורה ואסרי אפילו להסקה חלמא
מדאורייתא אין לחלק בהנאה ואס'
האמר לרבנן אמאי לא מעל הלא
הקדש יכול למכור לנכרי על מנת
שיסוקו לענין ויש לומר דגזרינן
שמה ויכלנו הנכרי וכהאי גוונא אמר
במסכת ע"ז (דף טו.) אין נוכרין
בהמה לנכרי על מנת לשוחטה וכו'
ומכלן מוכיח ר"י שהמסקה חמץ
בפסח ודעתו לבערו אינו עובר
כאפי אמאי מעל לרבי יוסי הא מיד
כשיפדה אותו הוא שלו
ומודה רבי יוסי דשך אי אהא רואה
אלא ודאי לא עבר וטעמא

טעם נמי שרי ולקמן פריך והא אסר ליה ר' שמעון משום קסא :
אמר
האמר
האמר
האמר

למה שמעתיא משמיה דרב יוסף בהא לישנא
דכולי עלמא אין פודין את הקדשים להאכילין
לכלבים והכא בהא קמפלגי בדבר הגורם
לממון כממון דמי : **מאן דאמר מעל *קסבר**
"דבר הגורם לממון כממון דמי" **ומאן דאמר**
לא מעל *קסבר דבר הגורם לממון לאו כממון
דמי : **רב אחא בר יעקב אומר דכולי עלמא**
דבר הגורם לממון כממון דמי והכא
בפלוגתא דרבי יהודה ורבי שמעון קמפלגי
מאן דאמר לא מעל כרבי יהודה ומאן דאמר
מעל כרבי רב אחא בר יעקב הוא
דאמר ר' יהודה יליף שאור דאכילה משאור
דראייה אלא הדר ביה רב אחא בר יעקב
מההיא דאמר דכולי עלמא אין פודין
ודבר הגורם לממון לאו כממון דמי והכא
בפלוגתא דרבי יוסי הגלילי ורבנן קמפלגי
מאן דאמר מעל כרבי יוסי ומאן דאמר לא
מעל כרבנן : אמר **ר' חמץ בזמנו** בין במינו
בין שלא במינו אסור **שלא בזמנו** במינו
אסור **שלא במינו מותר** במאי עסקינן אילימא
בנותן מעם **שלא בזמנו** **שלא במינו מותר**
הא יהיב טעמא **אלא במשורה חמץ בזמנו** בין
במינו בין שלא במינו **אסור** רב לפעמיה
***דרב ושמואל דאמרי תרויהו כל איסורין**
שבתורה בנימיט במשורה שלא בנימיט בנותן
מעם רב גור חמץ בזמנו שלא במינו אסו
מינו ושלא בזמנו בנימיט אסור כרבי יהודה
ושלא בנימיט מותר **שלא בזמנו** **ושלא בנימיט**
אסו מינו כולי האי לא גזרינן אלא אסור
חמץ בזמנו : במינו אסור **שלא בנימיט מותר**
שלא בזמנו בין במינו בין שלא במינו מותר
חמץ בזמנו בנימיט אסור **שמואל** לפעמיה דרב
ושמואל דאמרי תרויהו כל איסורין שבתורה
במינו אסורין במשורה שלא בנימיט בנותן
מעם **שלא בנימיט** אסו מינו לא גזר **שלא**
בזמנו בין במינו בין שלא בנימיט מותר כר'
שמעון **רב יוחנן** אומר חמץ **בזמנו** בין
במינו ובין שלא בנימיט אסור בנותן מעם
שלא בזמנו בין במינו בין שלא בנימיט מותר
חמץ בזמנו בין במינו בין שלא בנימיט בנותן
מעם **ר' יוחנן** לפעמיה **דר' יוחנן** וריש לקיש
דאמרי תרויהו **"כל איסורין שבתורה בין**
במינו בין שלא בנימיט בנותן מעם **שלא בזמנו**
בין במינו בין שלא בנימיט מותר כר' שמעון
אמר

טעם נמי שרי ולקמן פריך והא אסר ליה ר' שמעון משום קסא :
אמר
האמר
האמר
האמר

האמר
האמר
האמר
האמר

[לעיל ה']
כמות לר'
ב"ק פ"ה ז"ת
[ק"ה] שזו
ג"ג :

ע"ז ע"ז
הגהות
הב"ח
(ה) חוסי' ד"ה
אין פודין וכו'
ולחירוץ קמח
קשה לרבי יוסי
בכ"ט פ' האס'
מקדש דף טו
ג"ה המקדש
בערלה :

[ע"ז לקמן ט'
ה"ה במקדש]

רבינו חננאל	ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט
ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט
ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט
ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט	ה"ט א- ה"ט